

Kongresse

Kongresse – die bymekaarkomplek van dokters waar min baie sê en baie dikwels min luister. Dit was en is egter nog steeds 'n absolute noodsaaklike forum waar kennis en ondervinding uitgeruil word, waar vriendskappe hernu word en waar entoesiasme weer 'n hupstootjie vorentoe kry.

Deur die jare het die kongresse soos wat dit voorheen aangebied is, egter 'n radikale verandering ondergaan. Waar die tweejaarlikse MVSA-Kongres geleentheid gebied het aan alle groepe om saam onder een dak te vergader en saam met kollegas van ander spesialiteitsrigtings te debateer, het dit nou verander in amper 'n afskeppgeleentheid waar slegs 'n beperkte aantal geneeshere mag deelneem. Elke spesialiteitsrigting bied nou die kongresse aan en praat in tale wat slegs lede van daardie groepe kan verstaan. Ook die Algemene Praktisyns het in 1978 begin om 'n eie kongres elke twee jaar aan te bied. Dit het van 'n klein begin gegroei tot 'n formidabele geleentheid wat sprekers vanoor die hele land en ook vanaf oorsee trek.

Die sewende Algemene Praktisynskongres is vanjaar aangebied aan die Wild Coast Sun en is allerweë besing as die beste kongres ooit. Nie alleen was die akademiese program van hoogstaande gehalte met 'n wye keuse van onderwerpe om uit te kies nie, maar ook die sosiale program het verseker dat die gades nie afgeskeep gevoel het nie.

'n Interessante deel van die program was die insluiting van pasiënte om hulle ondervindinge met geneeshere te beskryf en dit was nie altyd gunstig nie, intendeel dit was waarskynlik die deel wat 'n mens gedwing het om

die mees kritiese oorsig oor jouself en jou handlinge te neem. Te dikwels sien geneeshere hulself as onmisbaar en die pasiënt bloot as 'n noodsaaklike ergeis, nie as die engiste bron van jou inkomste nie. Die organiseerders van die kongres moet beslis gelukkig gewens word met die moed van hulle oortuiging wat hulle aan die dag gelê het om die glaspaleis oop te stel aan die pasiënt, met die volle wete dat kritiek uitgespreek sal word. So was dit dan ook, en tipies van die pers, is slegs oor die mees negatiewe aspekte berig, terwyl die positiewe verswyg is.

Dit alles het nogtans slegs daartoe bygedra om die kwaliteit van die onderwerpe te verhoog. Daar is gepraat met, oor en van dit wat werklik vir ons van belang is, naamlik mense en nie oor vae geel kanaries wat vir navorsers van belang is nie.

Mag die volgende kongres wat oor twee jaar deur die Tak Suid-Transvaal aangebied word, hierdie standaard handhaaf.

Willie Seidel